

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Erhverv og bygger for en stor Del paa de Erfaringer, man indvandt under Verdenskrigen, da to Forsikringsinstitutter, svarende til dem, som nu foreslaas oprettet i Henhold til de to Lovforslag, fungerede herhjemme.

Lovforslagene tilsigter at sætte dansk Skibsfart i Stand til saa godt som muligt at møde alle Eventualiteter og at sikre Tilførsler til og Forsendelser her fra Landet. Selv om vi alle haaber, at den ekstraordinære Situation, som Lovforslagene har for Øje, ikke vil indtræde, tror jeg dog, at vi alle er enige om, at det er vor Pligt at sikre os saa godt mod den som muligt.

Ifølge Lovforslaget om danske Skibes Forsikring mod Krigsfare foreslaas der dannet et Forsikringsinstitut med en Garantikapital paa 80 Mill. Kr., hvoraf Halvdelen tegnes af Staten, 30 Mill. Kr. af danske Redere, 5 Mill. Kr. af Deltagerne i et i dette Øjemed dannet Konsortium og 5 Mill. Kr. af Forsikringselskaberne. For de 30 Mill. Kr., som er tegnet af Rederne, vil enhver dansk Reder ifølge Lovforslagets § 1, Stk. 2, komme til at hæfte i Forhold til Forsikringsværdien af den paagældendes Tonnage paa det Tidspunkt, da Forsikringsvirksomheden paabegyndes. Redere, der har en Tonnage, hvis Forsikringsværdi ikke overstiger 100 000 Kr., er dog fritaget for denne Garantipligt.

Ud fra den Betragtning, at der vil kunne være en vis Fare for, at Institutet straks ved Forsikringsvirksomhedens Begyndelse som Følge af store Chok faar meget væsentlige Tab, er der i Lovforslagets § 1, Stk. 3, indføjet en Regel om, at Staten paa visse nærmere angivne Vilkaar, hvis det inden for et Tidsrum af 4 Maaneder efter Virksomhedens Paabegyndelse viser sig, at 60 Mill. Kr. af den tegnede Garantikapital er tabt, indskyder yderligere 20 Mill. Kr. til en foreløbig Støtte af Virksomheden. Om disse 20 Mill. Kr.s Tilbagebetaling er der givet nærmere Regler i Bestemmelsen.

I § 2 foreslaas det, at enhver Reder, der ejer registreringspligtige Skibe, som Hovedregel er forpligtet til at lade disse forsikre, og at Anmeldelse skal gøres inden 8 Dage efter Lovens Ikrafttræden. Der er dog i § 6 aabnet Mulighed for, at Skibe kan undtages fra Forsikringspligten, naar dette begæres inden for den nævnte 8 Dages Frist. Denne Regel vil formentlig navnlig faa Betydning for Skibe, der udelukkende gaar i Sejlads i stærkt begrænset Fart.

Anmeldelsesfristen er som nævnt sat til 8 Dage, idet man har anset det for hen-

sigtsmæssigt, at Instituttet saa hurtigt som muligt kan faa Oversigt over de under dette hørende Skibe. For visse Skibes Vedkommende kan det tænkes, at det vil være vanskeligt at overholde denne Frist. Det kan f. Eks. tænkes for Sejlskibe, der ligger paa Søen, og hvor Skipperen selv er Reder. Jeg gaar imidlertid ud fra, at Bestyrelsen over for disse vil vise et rimeligt Hensyn, selv om 8 Dages Fristen ganske uforskyldt skulde blive overskredet.

Lystfartøjer og Krigsskibe m. v. er undtaget fra Forsikringspligten; andre Staten tilhørende Skibe end Krigsskibe kan optages i Forsikringen.

Med Hensyn til Fiskefartøjer er det ligesom i 1914 fundet nødvendigt at give særlige Regler. Efter Lovforslaget omfattes de ikke direkte af Forsikringen, men de kan inddrages under denne, idet der i saa Fald skal træffes nærmere Bestemmelser om Forholdet, herunder ogsaa om Fordelingen af et eventuelt Overskud eller Underskud. Angaaende Spørgsmaalet om Fiskefartøjernes Stilling føres der for Tiden nærmere Forhandlinger. Jeg henleder dog Opmærksomheden paa, at det udtrykkeligt er fastsat i Lovforslagets § 5, at Fiskefartøjer, hvis de inddrages under Loven, skal danne en særlig Afdeling under Instituttet med selvstændigt Regnskab, og saaledes at Instituttet som saadant ikke hæfter for et eventuelt Underskud. For at undgaa mulige Tvivl i saa Henseende vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at det er Tanken, at disse særlige Bestemmelser om Fiskefartøjer ogsaa skal omfatte færøske Fiskefartøjer og i det hele taget alle Fiskefartøjer, som, først og fremmest i Henhold til Saltvandsfiskeriloven, men dernæst ogsaa i Henhold til andre gældende Bestemmelser, er udstyret med Fiskericertifikat.

I Lovforslagets § 3 gives nærmere Regler om Bestyrelsen, der skal bestaa af 10 Medlemmer, hvoraf Handelsministeren vælger de 4, herunder Formanden, medens 4 vælges af Rederne og 2 af Forsikringselskaberne.

Med Hensyn til Sejlskibsrederne kan der, som jeg allerede eksempelvis har berørt, komme til at foreligge særlige Omstændigheder. Selv om disse efter Reglerne i Lovforslagets § 1, 2det Stykke, formentlig ikke vil komme til at deltage som Garanter, vil det sikkert være rimeligt, at en Repræsentant for dem kan indtræde som Suppleant i Bestyrelsen med Møderet, saa at der stedse kan være nøje Kontakt mellem Sejlskibsrederne og Bestyrelsen.

I § 4 fastsættes det, at ethvert forsik-